

Fakulta výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně

akademický rok 2012/2013

Vysokoškolská kvalifikační práce (ateliérová práce)

posudek vedoucího

Jméno a příjmení studenta: Eliška Fialová

Název práce: Výletní místa

Posudek:

Eliška Fialová je tichý kontemplativní typ tvůrce, na které jsme si již zvykli. Tvůrce, který je oddán svému oboru tak, aby nekolidoval s klidovým polem rytmu života. Umělec, který je často vnímán jako nepraktický člověk, citlivý ke svému okolí, zpomalený, do sebe zahloubaný a sebezpytující snílek.

Práce Elišky Fialové jsou plné osobní mytologie, často hermetické a tak stěží vysvětlitelné. V posledních letech se snažila racionalizovat důvod k malbě. Po předchozích pokusech vztáhnout se malířsky ke krajině netradičně narazila na fenomén zahradní architektury. Po prozkoumání široké palety přístupů k zahradě a k uměle vytvářenému prostoru si zvolila konkrétní park, který se stal jejím východiskem, předlohou a konstrukcí. Park jako záminka, park jako model a park jako řád. Na základě parku vytvořila autorka abstrakci umělé krajiny. Stěží lze rozpoznat konkrétní realie. Parková architektura je pouze tušená. Prolínání různých perspektiv, barevná plocha narušovaná jemnou šrafurou. Je možné rozpoznat jakési vrstevnice, připomínající hemžení hejna rybek. Stejně jako pomyslné hejno rybek nám obraz a jeho obsah nejasně uniká ve světě autorčina snění.

Paradoxně se ze samotných obrazů dá vyčíst mnohem více než ze samotného textu obhajoby, který je vyznáním se k lásce pozorovat krajiny parku a povrchního vnímání parkové kultury. Celá práce je ve skrze malířská, a je veliká škoda, že se autorka mnohem více nevěnovala v textu pochopení sebe sama v kontextu minulého a současného umění.

Osamělé přihlášení se k práci Julie Mehretu poukazuje na formální vnímání porovnání své a její práce. Já pracuji se zahradní architekturou, ona s architektonickými plány. Pro Mehretu je ale hlavním nástrojem její práce kontext, na jehož základě vypíná monumentální oblouk opisující mnohasetleté bytí západní civilizace. Zdá se, jakoby autorka chápala podstatu uměleckého díla pouze v jeho viděných estetických kvalitách.

Pevně doufám, že ve skutečnosti je tato domněnka lichá a že je způsobena textovou neobratností autorky.

Samotná dvě plátna, doprovazená několika skicami, jsou provedena kvalitně a dosahují vizuální úrovně současné malby. Během přemýšlení změnila diplomantka způsob malby a pokusila se hegemonii barev narušit jemnou tušovou šrafurou. Snaha dostat se pod povrch viděného a vyjádřit vizuálně elementární podstatu zobrazovaného je hlavním rysem a kladem jejího přístupu. Jemnou prací s barvou dosahuje chvějivosti, která dokáže udržet pozornost a nutí k zamyšlení.

Eliška Fialová ve své práci prokazatelně dokázala umělecké kvality a schopnost dalšího samostatného uměleckého vývoje.

Doporučuji k absolutoriu.

Návrh hodnocení: C

Vypracoval: Luděk Rathouský

Datum: 7.5.2013

Podpis: